

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 25 kwietnia 2014 r. – Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o. przeciwko Republice Słowenii – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

(Sprawa C-207/14)

(2014/C 202/17)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony

Strona skarżąca: Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o.

Strona pozwana: Republika Slovenija – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 8 ust. 2 dyrektywy 2009/54/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „naturalna woda mineralna pochodząca z jednego i tego samego źródła”:
 - a) oznacza wodę pochodzącą z jednego i tego samego ujęcia, ale nie wodę czerpaną z innych ujęć, mimo iż chodzi o wodę mającą źródło w tej samej warstwie wodonośnej tej samej części wód podziemnych zgodnie z definicją pojęcia „warstwa wodonośna” i „część wód podziemnych”, zawartą w dyrektywie 2000/60/WE⁽²⁾;
 - b) oznacza wodę pochodzącą z jednego i tego samego ujęcia, ale nie wodę czerpaną z innych ujęć, mimo iż chodzi o wodę mającą źródło w tej samej warstwie wodonośnej tej samej części wód podziemnych zgodnie z definicją pojęcia „warstwa wodonośna” i „część wód podziemnych”, zawartą w dyrektywie 2000/60/WE, mając na uwadze, że w tej definicji należy uwzględnić okoliczności takie jak odległość między ujęciami, głębokość ujęć, szczególną jakość wody pochodzącej z jednego ujęcia (np. skład chemiczny i mikrobiologiczny), połączenia wodne między ujęciami, granice warstwy wodonośnej;
 - c) oznacza każdą wodę mającą źródło w tej samej warstwie wodonośnej tej samej części wód podziemnych zgodnie z definicją pojęcia „warstwa wodonośna” i „część wód podziemnych” zawartą w dyrektywie 2000/60/WE, bez względu na to, że wypływa na powierzchnię z wielu ujęć;
 - d) oznacza każdą wodę mającą źródło w tej samej warstwie wodonośnej tej samej części wód podziemnych zgodnie z definicją pojęcia „warstwa wodonośna” i „część wód podziemnych”, zawartą w dyrektywie 2000/60/WE, bez względu na to, że wypływa na powierzchnię z wielu ujęć, mając na uwadze, że w tej definicji należy uwzględnić okoliczności takie jak odległość między ujęciami, głębokość ujęć, szczególną jakość wody pochodzącej z jednego ujęcia (np. skład chemiczny i mikrobiologiczny), połączenia wodne między ujęciami, granice warstwy wodonośnej;
2. Jeżeli żadna z proponowanych odpowiedzi na pytanie pierwsze nie jest prawidłowa, czy interpretacja pojęcia „naturalna woda mineralna pochodząca z jednego i tego samego źródła” powinna być oparta na okolicznościach takich jak odległość między ujęciami, ich głębokość, szczególna jakość wody pochodzącej z jednego ujęcia, połączenia wodne między ujęciami, granice warstwy wodonośnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 26.6.2009, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 25 kwietnia 2014 r. – NLB Leasing d.o.o. przeciwko Republika Słowenii

(Sprawa C-209/14)

(2014/C 202/18)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu pierwszej instancji, obecnie wnosząca środek odwoławczy: NLB Leasing d.o.o.

Druga strona postępowania: Republika Słowenii

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle stanu faktycznego w postępowaniu głównym art. 60 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że zwrot przedmiotu leasingu (nieruchomości) z powodu częściowego niewywiązania się ze zobowiązań przez leasingobiorcę na rzecz leasingodawcy w celu sprzedaży i spłaty zobowiązań wynikających z umów leasingu stanowi przypadek „anulowania, wypowiedzenia, rozwiązania, całkowitego lub częściowego niewywiązania się z płatności” po dokonaniu dostawy, w którym podstawa opodatkowania jest stosowanie obniżana?
- 2) Czy art. 2 ust. 1, art. 14 i art. 24 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że kwota należna z tytułu opcji wykupu, stanowiąca większą część całkowitej wartości umowy leasingu finansowego płatną przez leasingobiorcę na rzecz leasingodawcy w taki sposób, że z powodu częściowego braku zapłaty zobowiązań leasingodawca odzyskał posiadanie przedmiotu leasingu (nieruchomości), sprzedał go osobie trzeciej, i wypłacił leasingobiorcy nadwyżkę uzyskaną z ceny zakupu, w rozliczeniu końcowym odliczając od niej również kwotę należną z tytułu opcji wykupu, powinna być uznana za opłatę w ramach umowy i dostawę towarów, która jako taka podlega opodatkowaniu VAT; czy też powinna być uznana za opłatę dotyczącą bądź usługi najmu bądź użytkowania nieruchomości, (jako taka podlegająca opodatkowaniu VAT z mocy prawa lub z wyboru podatnika); czy też za odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy, mające na celu naprawienie szkody spowodowanej niewywiązaniem się ze zobowiązań przez leasingobiorcę, niemające bezpośredniego związku z żadną usługą świadczoną odpłatnie i jako takie niepodlegające opodatkowaniu VAT?
- 3) W wypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi, że chodzi o opłatę za dostawę towaru i wykonanie umowy, powstaje również pytanie, czy zasada neutralności VAT sprzeciwia się temu, aby leasingodawca dwukrotnie uiścił VAT należny: po raz pierwszy przy zawarciu umowy leasingu finansowego (w tym od kwoty należnej z tytułu opcji wykupu, stanowiącej przewarżającą część wartości umowy) i powtórnie, ze względu na częściowe niewykonanie zobowiązań przez leasingobiorcę, przy odsprzedaży nieruchomości osobie trzeciej, przy uwzględnieniu okoliczności, że VAT dotyczący drugiej dostawy w rozliczeniu końcowym obciąża leasingobiorcę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, przy udziale: P4 Sp. z o.o., Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji

(Sprawa C-633/13)⁽¹⁾

(2014/C 202/19)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.